

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 12 0 U 005897 18 Uvlž 2
Banjaluka, 4.10.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Ljiljane Bošnjak Glizijan i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Snežane Crnojević, u upravnom sporu po zahtjevu za zaštitu sloboda i prava pojedinaca zajamčenih Ustavom M. B. iz B. (u daljem tekstu: tužilac), odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje rješenja broj: 12 0 U 005897 18 Uvlž od 31.5.2018. godine Okružnog suda u Bijeljini, u sjednici vijeća, održanoj dana 4.10.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem nižestepenog suda odbačen je zahtjev tužioca za vanredno preispitivanje rješenja nižestepenog suda broj: 12 0 U 005897 18 Uvl 2 od 30.4.2018. godine, kojim je odbijena žalba tužioca, izjavljena protiv rješenja tog suda broj: 12 0 U 005897 16 Uvl od 16.12.2016. godine i to rješenje potvrđeno, a njime je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka, okončan rješenjem tog suda broj: 12 0 U 005897 17 Uz od 13.10.2016. godine, kojim je odbijen zahtjev za zaštitu Ustavom zajamčenih prava i sloboda.

Odbacivanje zahtjeva je obrazloženo navodima da je tužilac podnio zahtjev za vanredno preispitivanje protiv odluke nižestepenog suda, kojim je okončan postupak po njegovom prijedlogu za ponavljanje postupka, protiv odluke o zahtjevu za zaštitu sloboda i prava pojedinaca, zajamčenih Ustavom, te da protiv takve odluke, kojom je prijedlog za ponavljanje postupka odbačen, a potom donesena i odluka o izjavljenoj žalbi na odbačaj, nije dozvoljen vanredni pravni lijek, odnosno zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, pa je odlučio, kao u dispozitivu tog rješenja, primjenom člana 38. stava 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), a tužilac je poučen da protiv tog rješenja može izjaviti žalbu ovom sudu.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom, kojeg je tužilac označio žalbom, pogrešno poučen pravnom poukom iz pobijanog rješenja, isto osporava zbog povreda pravila postupka, sa tvrdnjom da mu nije omogućeno izjavljivanje žalbi protiv odluka nižestepenog suda i ovog suda, čime da su povrijeđene odredbe člana 34. ZUS, jer da se nije odlučivalo o povredi njegovih prava, te u nekim slučajevima su odluke donesene bez uvida u spise, a i da mnoge odluke nisu dostavljane zakonskom zastupniku tužene strane. Iako je imao svojstvo stranke, u smislu člana 38. stava 1. ZUS i izvršio sve obaveze, u smislu člana 36. istog propisa, smatra da su povrijeđene i odredbe člana 16. ZUS, pa predlaže da se zahtjev uvaži.

Razmotrivši zahtjev, pobijano rješenje i spise predmeta, na osnovu člana 39. ZUS, ovaj sud je odlučio, kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa se utvrđuje da je rješenjem nižestepenog suda broj: 12 0 U 005897 16 Uz od 13.10.2016. godine odbijen zahtjev tužioca za zaštitu sloboda i prava pojedinaca zajamčenih Ustavom; da je protiv tog rješenja tužilac podnio prijedlog za ponavljanje postupka, koji je odbačen, rješenjem nižestepenog suda broj: 12 0 U 005897 16 Uvl od 16.12.2016. godine, jer se radi o nedozvoljenom pravnom lijeku, koji je podnesen u postupku zaštite prava i sloboda zaštićenih Ustavom; da je protiv tog rješenja tužilac izjavio zahtjev za vanredno preispitivanje, a ovaj sud, rješenjem broj: 12 0 U 005897 17 Uvp od 14.12.2017. godine, vratio spis nižestepenom sudu na odluku po žalbi, protiv rješenja broj 12 0 U 005897 16 Uvl od 16.12.2016. godine, s obzirom da se taj zahtjev imao smatrati žalbom, u smislu odredbi člana 236. stav 4. ZPP-a; da je nižestepeni sud donio rješenje broj: 12 0 U 005897 18 Uvlž od 30.4.2018. godine, kojom je tu žalbu odbio i potvrdio rješenje Uvl od 16.12.2016. godine, s tim da je rješenje nižestepenog suda Uvlž od 30.4.2018. godine ispravljeno u pogledu označenja predmeta u Uvl 2 i da je tužilac podnio zahtjev za vanredno preispitivanje i te odluke, broj: 12 0 U 005897 18 Uvl 2 od 30.4.2018. godine, nakon čega je nižestepeni sud donio pobijano rješenje, kojim je taj zahtjev odbacio, kao nedozvoljen, uz razloge koji su već izloženi.

Osporeni akt je pravilan u odluci i datim razlozima, izuzev u pouci o dozvoljenom pravnom lijeku.

Pravilan je stav nižestepenog suda iz pobijanog rješenja da nije dozvoljen zahtjev za vanredno preispitivanje rješenja nižestepenog suda, kojim je odbijena žalba i potvrđeno rješenje nižestepenog suda, kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje postupka, jer se radi o izjavljivanju dva vanredna pravna lijeka, posebno što nije dozvoljeno ponavljanje postupka protiv odluka donesenih u postupku zaštite sloboda i prava pojedinaca zajamčenih Ustavom.

Iz sadržaja odredbi člana 35. ZUS može se zaključiti da je tim odredbama propisano da stranka može podnijeti zahtjev, ukoliko je postupak pravosnažno okončan odlukom o glavnoj stvari, što nije slučaj u konkretnoj situaciji, u kojoj je zahtjev podnesen protiv odluke, kojom je odbijena žalba, izjavljena protiv rješenja, kojim je odbačen prijedlog za ponavljanje sudkog spora.

Tužilac u zahtjevu (žalbi) ne pobija zaključak suda, na kojem se zasniva pobijano rješenje, već u okviru tih navoda navodi tvrdnje o nezakonitostima, učinjenim od strane tuženog u upravnom postupku, te tvrdi da nije mogao koristiti žalbu protiv odluka nižestepenog suda i ovog suda, kakve prigovore nije moguće isticati, jer se koristio svim vanrednim pravnim sredstvima, bez obzira da li su ona bila dozvoljena u pojedinim postupcima.

Zbog navedenog tužilac nije doveo u sumnju zakonitost pobijanog rješenja, zbog čega se nije ostvario nijedan osnov iz člana 35. stav 2. ZUS, pa je zahtjev odbijen, na osnovu ovlaštenja iz člana 40. istog propisa.

Zapisničar
Snežana Crnojević

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpavka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić